

Nro. 6.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Julius 19-dik napján,
1808-ik esztendőben.

B é c s .

Méltos. B. Bolcza Péter Cs. Kir. General Major Eő Nagyságát, a' Mária Theresia vitézi Rendjének egyik érdemes tagját, a' Fels. uralkodó Ház eránt mutatott buzgó hivségére, és 40 esztendőig való hasznos hadi szolgálatjára nézve minden törvényes maradékival együtt, minden Austriai örökös tartományaiban Grófi rangra emelni méltóztatott a' mi érdemeket betsülő, 's meg is jutalmaztatni kívánó Felséges Fejedelmünk.

Az Alsó Austriai Rendeknek Gyülések van mára határoztatva, a' melyben a' Belső védelmező se-

regnek a' Rendekeket illető intézetei felett tartatnak tanátskozások, a' mennyiben t. i. ezek is egy különös sereget formálnak.

Mourusi Kathinka Hertzegné, a' Moldovai volt Hospodár' felesége, Jassybú! néhány nappal ennekelőtte ide érkezett.

A' nagy híru nevű Orvos Doktor Orosz Státustanátsos Frank Ur is, Petersburgból ide érkezett, 's mondják, hogy itt is fog maradni nyugodalmas magánosságban.

Orosz Birodalom.

Petersburg Jun. 15-kén. Itt még takarodnak által Finnlandia felé a' fegyveres seregek. A' mult szombat is néhány csapatok mentek által.

Generális Tuschkow alatt némimémű kárt vallottak az Orosz seregek. Ezen Generálisunk a' vezérlése alatt lévő seregnél sokkal nagyobb erő által támadtatván meg, még mingyár a' tsatázás elején halálos sebet kapott, melly után a' miénk egy kévéssé vizsgálta nyomattattak. Ezen történetek így jövének ki tegnap az Udvari Ujság mellett egy Tolalékban azon okokkal egyetemben, mellyek a' fze. rentsétlenséget magyok után vonták: —

„Aprilis 15-kén, ugy mond, tudósítást vett a' mi 5-dik Ofztályunk' vezére Gen. Lieutenant Tuschkow, midőn éppen az Oberstlieutenant Kulnew vezérlése alatt Sikojokinél álló felső vigyázó csoportjainknál lett volna, a' felől, hogy, a' Limangói vidéken tsatázás történt volna, melyben ugyan az ellenség vizsgálaverttetett, hanem hogy az ő jobb szárnya felől a' Pawolai templomnál ugyan akkor egy más özfzetsapár kezdődött volna el. A' hírt egy

Kozák hozta vala Generálmajor Bulatowtól, a' ki Sawolaxnál állott vigyazaton. Ennek segedelmére azonnal elküldött Gen. Tuschkow egy lovas tsoportot: hanem valami egy óra mulva olyan hírrel érkezett onnét Kapitány Sofnia vízfisza, hogy az ellenségnek száma mind nagyobb meg nagyobb kezdett volna lenni, melyre nézve a' miénk a' magok helyeiken meg nem maradhattak.

„ Gen. Major Bulatow előtt két út vala nyilva, a' mellyeken magát Savolaxtól vízfisza vonhatta volna: egygyik, hogy a' Sikojokinél álló Oberstlieutenant Kulnew seregihez tsatolja magát; másik, hogy egész erejével Pihajoki felé hátráljon. Egygyiket sem használta. Egy Batalionunk menvén eleibe, ő ezt is magához tsatolta, 's a' maga tananyájára vitte.

„ Most már környülállásosabb tudósításokat vévén Gen. Tuschkow, kitanúlta, hogy az ellenség Limangónál tsak tettetésből kezdette volt el az első tsatát, 's úgy ütött azután Francilából, az egész Savolaxi tsoporttal, a' melly mellé egy Napnyugoti Bothniai Regiment is érkezett vala egy Stutzos tsoporttal egyetemben, hirtelenséggel a' Gen. Major Bulatow osztályára, a' melyben az által is igen nagyon segítettett, hogy ezen vidéknek lakosait külömbkülömb eszközök által a' maga részire hajtván, őket az Oroszok ellen fellázasztotta vala.

„ Gen. Major Bulatow, rész szerént az Oroszoknak vitézségére bizván magát, rész szerént megvetéssel viseltetvén az ellenség eránt, minden szükség nélkül iparkodott a' maga tanyáját megtartani; 's ha szintén ő azt egy ideig, az ellenség' nagy ereje mellett megoltalmazta is: végezetre tsakugyan, minekutánna maga is két olyan terkes sebet kapott

volna, hogy érzékenységet elvesztve a' földre bukott, a' vezérlése alatt lévő sereg ezt látván, rendjét elvesztette, 's az ellenség' kemény rohanásának ellené nem állhatván, hátrálni kezdett, 's 4 ágyuit, mellyeket a' nagy hó miatt megfordítani nem lehetett, az ellenség' kezében hagyni kénytelenítettett. —

„Ezen tsatabéli vesztesünket 500 emberrel teszi General-Lieutenant Tuschkow.

„Ezen történet után a' Winagdi felé vívő téli út az ellenség előtt nyilván lévén, továbbá a' magatanyáját Pihajokinál Gen. Tuschkow sem tarthatta meg, mivelhogy különben az ellenség a' nevezett úton néki a' hátamegé kerülhetett volna.

„Ezt a' Savolaxnál történt fzerentsétlenséget, az ezen Osztály vezérei' nagy bátorságoknak és előre való nem vigyázásoknak tulajdonítja a' Fő vezér Gróf Buxhövden; minthogy az ellenségnek, minekelőtte Franzila mellől Pawelához érkezhett, csaknem két napi útát kellett tenni, következésképpen tetyességgel el nem érhetette volna feltett széllyát; ha szükséges vigyázók küldettettek volna széllyel, és a' Limangóból Franzila felé menő útra egy híradó fegyveres tsoport állittatott volna ki. Minden környülállásoknak megfontolása után úgy találja Gróf Buxhövden a' dolgot, hogy az 5-dik Osztálynak mozgulásai nem elég sebességgel tétetődtek, hogy Gen. Lieutenant Tuschkow, Mártzius 3-kától fogva 8-káig, és így 5 napokig tartózkodott Copióban; ide járul, hogy a' Gen. Major Bulatow serege egész 25-dikig ezen városban tartózkodott, a' helyett, hogy a' hátráló ellenségnek utánna ment volna Uleaberg felé; 's hogy a' Gen. Tuschkow szélső vigyázó tsoportjai nem olyan nagy számmal rendeltettek volt ki a' vég.

helyekre, mint azt a' Savolaxi ellenséges seregnek nagy ereje kívánta volna. —

„Ezen Ofztálynak és az ehez ujjabban érkezett tsoportoknak vezérléseket már most General-Lieutenant Rajevskyre bízta a' fő vezer Gróf Buxhövden, és hogy hathatósan folytatódjék a' hadi munka, maga is minden órán meg fog ezen ízéleken jelenni. — (Ezen tudósításokban megjegyzésre méltó, hogy elől Gen. Tuschkow felől mondatik, hogy halalos sebet kapott volna, 's azután ismét Gen. Major Bulatowról, hogy két sebet kapván, érzékenységét elvesztette 's a' földre esett volna, a' melyből a' következik, hogy vagy mind ketten sebet káptak, vagy a' levél elein is csak tévedésből tétetett Bulatow helyett Tuschkow).

Swéd ország.

A' Swédek és Oroszok között folyó háborus környülállások felől, vagy is inkább az ellenséges seregeknek egymás ellen való ujjabb mozdúlásaikról ezeket olvassuk az Also Albis mellől Jul. 2-kán indúlt levelekben: — “

„A' Finnlandiában folyó történetekről igen ritkán vehetünk tudósításokat. Az itt következő környülállások még Április' elejére tartozók, a' midőn még a' Swédek igen gyenge lábakon állottak azokon a' vidékeken. A' Swéd Fő vezér Gen. Klingspor maroknyi serege ekkor (t. i. Április' elején) a' Bangration és Tuschkow Ofztályaik által igen szorongattatván, és attól tartván, hogy talám egészen is körül vétettetik és elfogattatik, Capitulatioóra ajánlotta magát a' nevezett Swéd vezér, de olyan különös feltételek alatt, hogy az első tekin-

tegre látható akarja, hogy csak időnyerés volt a tzeija. Azt kívánta t. i. hogy a' Bothniai tengeren Swétziába szabadon által evezhessen, még pedig pedig úgy, hogy sem maga sem alatta lévő fegyveresei ne úgy tartassanak mint hadi foglyok; továbbá, hogy mind azok a' Swédek, a' kik a' hadakozásnak elkezdődésétől fogva az Oroszokhoz fogságra estek, adattassanak ki. Eilenben ő is arra kötelezte magát költsönösen, hogy a' Swédek ezen hadakozás alatt semmi próbát nem fognak tenni Finnlandia ellen, ha az Orosz Birodalom megígéri, hogy ezen nagy tartományt a' hadakozást követni fogó békeségkö téskör Swéd országnak visszfa adja. —

„Az Orosz Fő vezér Buxhövden azonközben ezen projektumokat visszfa vetvén, Generális Klingspor magát a' seregivel, szünetlen folyó verekedés között, a' Pihajocki jobb partokig visszfa vont, a' hol tábot szállított. Vélle szembe a' talsó parton Orosz Generális Tuschkow szállott meg a' vezérlése alatt lévő Osztállal. A' Bangration vezérlése alá tartozott seregek ellenben mind visszfa tértek Finnlandiának Déli részeire, és a' Bothniai tenger' partjaira szállottak meg Wasától fogva Abóig. Ezen utolsó város t. i. Abo, és Tavesthus között táborozott a' sereg déreka az alatt, míg Gen. Kamensky Sweaborg várát és Finnlandiának egyéb kikötőhelyeit elfoglalta. Végezetre mind ezek után ismét öfzfegyülekeztek a' Déli Finnlandiai vidékekről a' különbkülömb Orosz csoportok, 's az alatt Generális Barklai-de-Tolly is megérkezett hozzájuk a' maga Osztalával. — (Ha mind ezeknek a' tudósításoknak elejeken lévő napszámokat megtekintjük, láthatjuk, hogy a' feljebb elő fordúlt Udvari tudósítás, mely

a' Pétersburgi Ujságban kijött, olyan történeteket foglal magában, a' mellyek újabbak, és azóltá történtek, mi ólta az Orosz seregek azokat a' mozdulásokat tettek, mellyek ezen Alsó Albisi tudósításban elő fordulnak).

Valami uj hírek, a' mellyek Koppenhagából terjedtek széllyel, ezeket az ismét öfzfegyülekezett Orosz seregeket, már által szállították a' Bothniai tengeren Finlandiából a' Swéd partokra, Stockholmhoz képpest jobb és bal felől: ha nem, ha megtették ezen próbájokat az Oroszok, nem soká bizonyosabb tudósítást fogunk venni felölle. Addig is méltó leszen megjegyezni ezen kiszállás felől, hogy ez nem kevés nehézségekkel van öfzfze köttetve, azért, hogy egy hajós öfztályotskája is van még a' Swédeknek ezen tengeröbölben, nevezetesen pedig azért, hogy az Uplandiai partok a' leg jobb Swéd seregekkel vannak megrakva. Ugy lehet tehát itélni, hogy, ha tsakugyan megtalálna ez a' még igen bizonytalan hír valóságosúlni, a' Südermanlandi partra kellett kiszállani az Orosz seregnek, a' hova ugyanök 36 ezer emberrel az 1719. dik esztendőben Jul. 18. kán is külömbkülömb helyyeken kiszállottak volt, hanem elérkezvén a' Swédek, Augustus' 19. kén visszavonni kéntelenítettett onnan magát az Orosz armádia.

A' mi a' Swéd országnak a' másik oldala felől való veszedelmeket illeti, ezek még mind tsak készületek, és inkább a' Dániai birtokoknak a' Swédek és Angliások ellen való védelmeztetések tárgyazzák inkább, mint sem megtámadólag valamelly próbát tehetnének. Frantzia katonák még nem mentek által Seclandiába. A' Spanyolok közzül tsak az As-

turiai Regiment és a' Guadalaxarai Regimentnek egy Batalionnya szállottak ki még eddig oda, és mind egygyütt 5 ezerre teszik az ő számokat, ha mind kifzálhatnak. A' Vezérjek, mint mondják, Fririon nevű Frantzia Generális leszen, a' ki már Koppenhágába néhány Spanyol tisztekkel egygyütt megérkezett. —

A' Norvégiából Koppenhágába érkezett levelek a' Jun. 1. ső napjáig történt dolgokról emlékeznek; ezen napig semmi nevezetes történet nem esett ezen vidékeken, és még eddig a' Swédek sohol bé nem nyomultak volt Norwegiába.

Sweaborg várának az Oroszok kezére való jutása után ilyen Proklamatiót botsátott a' Swéd Király a' maga alattvalóihoz: — “

„A' Stockhomhi Királyi Udvarból Május 6. kán. Mi könnyen által látjuk azt, hogy a' Sweaborgi erősségnek ilyen véletlenül történt általadattatása, a' mi jó indulatú népeinknek búbanatot és bofszankodást okoz: hanem hozzátok, hűséges alattvalóim, derék Swédek! az illik, hogy a' tzerentsétlenségek miatt bátorságotokat el ne veszésétek. Sőt ez a' tzerentsétlen történet is öregbítse bizodalmatokat, és kettöztesse a' haza' védelmezésére tzelőző iparkadásaitokat. Ily nagy és fontos kötelefségeknek telyesítése mellett, folyamodjatok reménséggel és bizodalommal az örökkévaló, igaz, és mindenható Istenhez a' ki ugyan a' maga bűltsefsége tzerént az egyenőtséget és bänne helybeztetett bizodalmat, olykérolykór ki írkotta tenni a' probára: hanem azok megjutalmaztatása felől soha el nem szokott felejtkezni. Legyetek bizodalmasok a' felől, hogy a' nek a' magok tzent kötelefségeket, mellyekkel tar-

toznak, és a' mellyekért valaha a' Mindenható által számadásra vonattatni fognak, véghez vízik: önnön kebeleikben már most is oly meg elégedést és jutalmat találóak, a' melytől őket a' leg fzerentsétlenebb történet meg nem foszthatja. A' Mindenhatónak kegyelme legyen minnyájatokkal!"

Hollandia.

Amsterdam Jul. 5-kén. Lajos Király most Geldriának megjárásában foglalatoskodik. Az Elöljárók és Kereiztyén Papifzemélyek minden helységben eieibe botsáttattak eö Felségének, a' kik közzül az elsőbkek küiömbkülömb beszédeket intézvéen ö Felségehez, 's az egygyik az eö Felsége fze-mélyének láthatásán való örömöknek jelentése mellett azon félelmeket is el nem halgatván, hogy tálán nem sokára ismét megfoszthatnak eö Felségétől, így felelt nekik: — „Az én két versbéli utozásaim ugy megfzaporították a' Státust illető foglalatságokat, hogy én feltettem magamban, hogy többfzör el ne távozzak országomból. Én nem Hollandiában születtem; de itt kell végezni életemet. Látjátok tehát, hogy engem' az én első kötelefségemtől semmi fel nem oldozhat, etc.“ — Ezen beszéd arra mutat, hogy Portugallus Királya nem a' Hollandiai Király fogna tétettetni.

Frantzia Birodalom.

Paris, Jul. 3-kán. Ide minden órán várják vízfzfa Napoleon Császárt; olyan gondolattal lévén mindazonáltal itt való maradása felől, hogy az tsak kevés ideig fogna tartani, minthogy, mint hiteles kítfök után erőssítik, Julius' 15 kére Strafsburg-

ban szándékozott lenni, a' hol, mint hallatik, már tették a' készüléteket a' Császári kastélyban, a' hova bészállani szándékozott. —

Bonaparte Lucian felől, a' ki még mind tsak Frantzia Szenátor nevezet alatt kíván élni, azt olvastuk vala egy pár napok előtt a' közönséges levelekben, hogy Frantzia országba vette volna útját; hogy Frantzia Császári Princzé, 's azután Portugallus Királya tétettetni fogna. Ma ellenben azt olvassuk, hogy tovább is, mint magános ember úgy élni, és Florentziában lakni szándékozik. Ugyan ezen alkalmatossággal erőssítik a' közönséges levelek, hogy Elisa, a' Napoléon nagyobbik leánytestvére, a' férjével a' Luccai és Piombinói Hertzeggel egyetemben fognák ezen Koronát elnyerni. Ezek a' levelek erőssítik, hogy ez a' Császári Hertzegalfzony, Elisa, igen megnyerte a' Luccai lakosoknak szíveket, azon kevés idő alatt, hogy Fejedelmefzónyokká tétetett.

A n g l i a .

London, Jun. 18-kán. Az Ánglus Ország-lófzék, akár melly gyümöltstelen kimentele lett is az ő Kadix ellen való próbatételeinek: tsakugyan még sem egészfen hagyott-fel azon reménségen, hogy még tsakugyan szerentsés kimenetelét láthatja iparkodásainak. A' nélkül hogy tudhatná, hogy Spanyol országnak melyik szegelete ellen fordítsa hadi erejét, 30,000 puskát, 600 hordó munitziót, 4 millió kéz föltést, és sok minden féle egyéb ágyúzó készüléteket küldöz oda előre valóképpen. Ezek mind a' Wolwiki kikötőhelyben rakattatnak hajókra: hanem azt, hogy Spanyol országba hova

fognak kitétetetni, telyességgel senki nem tudja. Ezen készületeket illető követtséggel Oberster Dyer küldetett-el előre.

(Ezeket a' Párisi Ujságok adták.ki.)

Spanyol Ország.

A' Spanyol országi leg újabb levelek szerént Valadolidban és Saragossában ment leg irtóztatóbb példaadással véghez a' felzendült lakosoknak letsendesítettések. Reguláris Spanyol Regimentek is találhattak közöttök, és kivált ezekhez viseltettek igen irgalmatlanul a' felmérgesült Frantzia seregek. Saragossára, hogy a' dojognak annál hathatósabban végtvethefsenek, egygyezés szerént két Frantzia Oltályok rohantak egyfzersmind két felől reá, 's véget is vettek néki elég hathatósan.

Marschal Massenát Madridba várták, olyan hír lévén róla, hogy a' Bergi Nagy Hertzeg' helyett ő fogja a' Spanyol országban lévő Frantzia seregeknek vezérléseket által venni.

Magyar Ország.

Tengőd, Jun. 29-kén. Ujsággal ollyannal szolgálhatok, a' mely a' mi tadjékunkra nézve valóba szomorúág. Mert a' nagy szárazság; hófzszas esőzésre válván, a' rettentő felköfzakadások lapréteinket átaljában haszonvehetetlenekké tették, ká-pófztás kerteinket, kender földünket nagy részént ifzappal eltöltötték, számos dífznokat, baromfiakat sőt vagy három gyermeketis örökre elvittek, hidjainkat elhordták, malmainkat felettébb megkárosították, pintzeinket vízzel teletöltötték, sőt némelyeket leisdöntöttek. Egy szoval ezen a' földön,

a' hol az Árvíz csak hirében esméretes, most ki-
mondhatatlan károkat tett.

Pestről Sz. Iván Havának 30. napján. Eö Excellentiája, a' Magy. Országí Tenger Partok-
nak Fő Kórmányozója Klobusitzky Jósef Ur méltoztatott a' Magyar Muzsumot egy különösen ki válogatott arany és ezüst Erdély Országí ásmá-
nyos gyűjteménnyel, nem különben más értzekkel és kövekkel meg gazdagítani. A' Sz. Kir. Város Késmárk pedig 1000 rh. forintokat valósággal által adott, hogy annak 6. per Centumi interesse a' Magy. Könyvtánál lévő tífzteknék fizetésekül rendeltésék.

Ittrebei Kis Antal Ur is, Tekint. Torontál Vármegyének Tábla Birája különös Magyar fizivűségét egy amanuensis ki állítására való fundatióval jelentette ki, kinék ki nevezése ö Cs. Kir. Fő Herczogsége Magyar Ország Nádor Ispánnának hatalmában vagon. A' midön t. i. 6680 forintokból álló tőke pénzt erre rendelt, mellynek 6 per Centum interesse 400 forint, a' fellyebb nevezett amanuensisnek fizetésül szolgáljon.

Eö Cs. Kir. Fő Herczogsége Magyar Ország Nádor Ispánnya kegyesen meg parantsolni méltoztatott, hogy ezen két fundatióknak bizonyító levelek az Ország leveles tárjában tartattassanak.

Ezeken kívül Cs. Kir. Kamarás Krafzna Horkai Gr. Andráfsy Jósef Ur ö Nagysága egy gránit kőből ki faragott Isis bálványt bé mettzett hyeroglyphicus irással, az után egy kis négy szegű Elefánt tsont táblát, mellyen az Ur vacsorája nagy mester-séggel ki faragva láttzatik, és egy darab, látásra méltó 's ritka nagyságú termés ezüstöt, 's e' mellett egy elegendő nagyságú folyó gyantát ajándékozott.

— A' Királyi Helytartó Magyar Tanácsnak Tanácsosa Titt. Borsodi és Kattymári Latinvics Ur pedig két kis Romai régiségeket bronzból, úgy mint egy balestariust, és egy Geniust adott, a' mellyeken igen szépen vagynak az inazások formáltatva.

Nem különben Felső Kubinyi és Deményfalvi Kubinyi Péter Tábla Biró Ur is, a' ki már több ritka munkákat a' XVI-ik és XVII-ik Századokban élt Magyaroktól a' külföldön ki adattatott könyveket a' nemzeti Könyvtárnak ajándékozott, most ujra az Országgyűjteményes házat egy Kis-Honti vidéken termett számos darabokból álló szép nagyságú vas ásványos gyűjteménnyel meg gazdagította.

Végtére ama ritka tetteiről nevezetes nagy hazafiú, és a' Magyar Litteratúra nagy elő mozdítója Cs. Kir. Kamarás, Aranyarkantyús, nem különben az Austriai Császári Leopold rendjének vitéze, Tekint. Bihar Vármegyének Főispányi személyét viselő helytartója, Méltós. Kis-Rhédei Rhédey Lajos Ur ö Nagysága, ujjonnan 42 kabinetomi darabokból álló Felső Bányai és Kapnyiki Bányákban termelt szép ásványos Gyűjteménnyel szaporította meg a' Magyar Museumot.

Ritkaságok.

Megjegyzés. A' közelébb költ M. Kuris 76-dik számú levéloldala végén ezen szók után: Méltóképpen a' ritkaságok közzé számlalhatjuk, etc — az itt következő egész tikkelyt kifejejtette a' betűszedők: —“

„Franconi nevű ember egy ujj módi kotsival érkezett-meg ide, mellyet pénzért mutat. A'

kasa ezen kotsinak 15 nyom hosszúságú, 6¹ nyom szélességű, 6 nyom magosságú; feneke 3 nyomnyi magasságra van a földtől. A két oldala felől 6 fogú grádits találatik a könnyebb való behágás kedviért. A belső része egy előszobára és belső szobára van felosztva; abban főzhetnek is, ebben pedig egy ágy találatik, és egy asztalmellett jó móddal ehetik 12 ember. Az eleség, ruha, s egyéb házi portékáknak tartásokra az ülőhelyek alatt vannak a magazinumok. Négy ló ügetve vonhatja ezt a kotsit vagy inkább utazó házat, etc. Ezen találmányra nézve azonközben leg nagyobb ritkaság az, hogy ennek feltalálója, vak.

Egy ritka perlekedés. — Párisban egy kereskedőnek a fia és egy kereskedőnek a leánya egymást szeretvén, már nem soká házassági életre kellett volna lépniük, midőn azonközben a leányzót egy gazdag finantzárendáns megkérte, a szülei ennek adják, ki nem soká az öfzfizekelés után szomorúságában megbetegszik, és érzékenységtől annyira megfofztatik, hogy megholtnak lenni gondolatván eltemettetik. Az ő első szeretőjének azonban eszibe jut, hogy a leánynak még egyszer lett volna olyan betegsége, a melly álmokorságnak nevezethetik, melyből idővártatva felelzmélkedett. Tehát reá veszi ajándék által a sirásót, hogy a halottat azon éjjel kiássák, kit ő magához viven, még azon éjjel felelevenített, a melly után arra határozták a szerelmések magokat, hogy Párist elhagyván Angliába mennyenek lakni, a hol 10 esztendőig élvén boldogul, ekkor mind ketten visszsa kívánczoktak s visszsa is tértek hazájokba, de szerentsétlen-

ségekre, minthogy az arendáns égy setáló helyen nem soká előltalálván, fzemügyre veszi, alkalmatos-
ságot keres a' véle való befzédre, és valósággal reá
ismér volt feleségire, 's melly tsudállatosság! azt
a' kivel életiben lágymelegséggel bánt⁶, a' halottak
közzül való felkelése 's tíz esztendeig való nem lá-
tása után, törvényesen vizsgálta kivánta valóságos sze-
retőjétől, a' ki azonközben előre vigyázó lévén,
midőn látta volna, hogy a' pernek kimenetele vége-
zetre is tsak a' gazdag arendánsnak fog kedvezni, és
ő a' maga kedvessit ismét elvesztheti, ujjonan ide-
gen országra ment azzal egygyütt lakni, a' hol azt
senki el nem veszi tőlle.

Hir.adás.

Méltóságos Tolnai Festetits Antal Cs Ki-
rályi Kamarás Urnak, T. Veszprém Vármegyében
helyheztetett Dégi Majorjában, Székes Fehér Váron
alól négy orányira fognak ezen Esztendőben is szá-
mos selymes szőrű Spanyol fajzatú egyfzeri nyírésű
Juhok az alól irt Julius holnap i-ső napjától kezdve,
September 8-dik napjáig árultatni, és el adatni,
ugymint.

Egy, két, 's három esztendős Kosok, da- rabja 36 frjával No.	30
Egy, két, és három esztendős anyák, da- rabja 16 frjával No.	1100
Idei Kos Bárányok darabja 16 ftjával No.	14
Idei Nyüstény Bárányok darabja 10 ftjá- val No.	245
A' kiknek tehát Gazdaságjoknak ezen ágát ja-	

vitani, és nemesíteni kedvek tartaná, méltóztassanak a' fent irt idő alatt vagy személlyesen a' megnevezett helyen meg jelenni, vagy vevő szándékjokrol, Fehérváron Lepsényen által Dégre utasítandó Levelaik által az helyben lakó Kováts Ferentz Inspectort meg keresni, a' ki is feleletje által, mi féle? és mennyi? légyen még a' fent ki tett számból el nem adott; fogja azonnal a' tisztelt vevöket tudositani. Dégen, 1. Jul. 1808.

Dégi Tifztség.

J e l e n t é s.

Tiszteletes és érdemes Sopronyi Prédikátor, Gottlieb Gamauf Ur, ki az üres óráiban a' szép tudományokban tölti kedvét most a' híres Lichtenbergnek Fizikáját sok meg bővítésekkel, hozzáadásokkal és réztáblákkal megvilágosítva adgya ki, ennek az első kötettye már a' következő tzm alatt ki is nyomtatattott: Lichtenberg über Naturlehre, Statik, Mechanik, Hydrostatik, und die neue Chemie nach seinen Vorlesungen herausgegeben von Gottlieb Gamauf etc. Wien, bey Geistinger 1808. A' nyomtatása szép és Gróf Széchényi Ferentz ö Excellentiájának, Arany Gyapjas Vitéznek, és Magyar Ország Fő Kamarássának vagyon dedikálva. A' Szerző egy szép Exemplárt a' Magyar Nemzeti Könyves-Ház számára is által adott az említett Gróf Úrnak, ki is azt a' fent nevezett Bibliotéka Katalogussának harmadik Supplementumjába betogja iktattatni.

P. D.